

הרשמה

ภาคผนวก ก.

ตอนที่ ๑

แบบทดสอบ DDS (Demos D Scale)

นักเรียนที่รัก

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน โรงเรียน และอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาของนักเรียนรุ่นหลัง ๆ ต่อไป จึงขอความร่วมมือจากนักเรียนให้กรอกแบบสอบถามที่ใ้หนานี้ คำตอบของทุกคนผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และคำกษมทุก ๆ ข้อจะไม่ถูกทวีตติค จากความเป็นจริง ฉะนั้นขอให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เห็นทวยมากที่สุดตามความคิดเห็นของนักเรียนเอง

แบบสอบถามชุดแรกมีค่าถามทั้งหมด ๒๔ ข้อ และในนี้จะมีข้อที่มีค่าถามในเลือก ๕ คำตอบ ใ้ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เห็นทวยมากที่สุดเพียงคำกษมเดียว โดยเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อความที่ตองการนั้น

ผู้วิจัยหวังว่านักเรียนคงให้ความร่วมมือทวยดี ขอขมใจอ่วงหน้า

ปรีชา คัมภีรปภษณ

แมนทวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณมหาวิทพาลัย

๑. ครูเข้าใจปัญหาของนักเรียน

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกือบไม่เคยเข้าใจเลย

๒. การที่จะเขียนจนจบชั้นประถมศึกษาชั้นเป็นสิ่งที่

- ก. เกือบทุกคนควรจะเขียนได้
- ข. คนส่วนมากควรเขียนได้
- ค. ควรเขียนได้เป็นบางคน
- ง. คนส่วนน้อยเท่านั้นที่ควรเขียนได้
- จ. ไม่มีคนเขียนได้เลย

๓. การที่เขียนช่วยเราในการศึกษานั้นเป็นสิ่งที่

- ก. เกือบทุกครั้ง
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. เป็นส่วนน้อย
- จ. แทบจะไม่มีเลย

๔. งานที่ขอมัน้เก็บว้เขียนให้ถูกเขียนหนังสือให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้นับเป็นการที่

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. เป็นส่วนน้อย
- จ. แทบจะไม่มีเลย

๕. ครูเขาใจใช้วิทยานิเทศน์

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนน้อย
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกือบไม่เคยเลย

๖. การเรียนนิเทศน์มีระบบศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน

- ก. จำเป็นมาก
- ข. ค่อนข้างจำเป็น
- ค. บางครั้งก็จำเป็น
- ง. ไม่มีผู้จำเป็นมากนัก
- จ. ไม่มีเลยจำเป็นเลย

๗. การเข้าสัมมนาในกิจกรรมของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีคุณค่า

- ก. มาก
- ข. เป็นส่วนน้อย
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. ไม่มีผู้คุณค่านัก
- จ. แทบจะไม่มีคุณค่าเลย

๘. ครูพำนักวิทยานิเทศน์รุนแรงเกินไป

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนน้อย
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกือบไม่เคยเลย

๔. การสนทนาคณะมนตรีเป็นสิ่งที่สำคัญ

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างสำคัญ
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. ไม่มีสำคัญ
- จ. ไม่มีสำคัญเลย

๑๐. การออกจากโรงเรียนแล้วไปทำงานตามเป็นสิ่งที่ได้ประโยชน์

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. ไม่มีประโยชน์นัก
- จ. ไม่มีประโยชน์เลย

๑๑. วิชาต่าง ๆ ที่สอนในโรงเรียนมีประโยชน์

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. มีประโยชน์บ้าง
- ง. ไม่มีประโยชน์
- จ. ไม่เคยมีประโยชน์เลย

๑๒. วิชาที่สอนในโรงเรียนน่าสนใจ

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. ไม่มีที่น่าสนใจ
- จ. ไม่มีน่าสนใจเลย

๓๓. การเรียนหนังสือของคุณศึกษาคุณใช้เวลา เงินและความพยายามที่เข้าไป

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. แทบจะไม่
- จ. ไม่คุ้มค่าเลย

๓๔. นักเขียนที่มีปัญหาจะมีความร่าเริงเหลือใจจากครูที่ปรึกษา

- ก. เกิดนอกเวลา
- ข. เป็นจำนวนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกิดไม่มีเลย

๓๕. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนักเขียนควรปรึกษาครู

- ก. ทุกครั้ง
- ข. เกิดทุกครั้ง
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. ไม่มีเลยปรึกษาเลย

๓๖. การที่นักเขียนพยายามเขียนจนเกิดความสนใจทุก ๆ วิชาจะทำให้ได้รับผลคุณค่า

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. แทบไม่มีเลย
- จ. ไม่คุ้มค่าเลย

๑๗. ความสมบูรณ์ภายในโรงเรียนสำคัญกว่าการดูแลห้องเรียนและการเรียน

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกือบไม่เคยเลย

๑๘. การเซ็นชื่อสำคัญกว่าการเรียนเก่ง

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกือบไม่เคยเลย

๑๙. การรวมแก๊งโตมกึ่งหนึ่งขณะที่เรียนหนังสืออยู่เป็นสิ่งดี

- ก. มาก
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. ไม่ได้เลย

๒๐. ครูให้คะแนนไม่ยุติธรรม

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. เกือบไม่เคยเลย

๒๑. การมีส่วนร่วมอภิปรายในห้องเรียนในหัวข้อที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเหมาะสมที่สุดนั้นเป็นดังนี้

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. ปานกลางบ้าง
- ง. น้อยจะไม่ค่อย
- จ. ไม่มีเลย

๒๒. ด้านนักเรียนไม่เห็นด้วยกับครูที่เรียนควรจะมีโอกาสแสดงความคิดเห็นของคนได้

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบ้าง
- ง. น้อยจะไม่ค่อย
- จ. ไม่มีเลย

๒๓. อาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ช่วยเหลือนักเรียน

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นส่วนมาก
- ค. เป็นบ้าง
- ง. น้อย
- จ. น้อยจะไม่ค่อย

๒๔. นักเรียนทุกคนควรพยายามเป็นผู้ถ่ายทอดทางจิตใจทางหนึ่งในกิจกรรมของโรงเรียน

- ก. ควรมาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. ควรบ้าง
- ง. น้อยไม่ควร
- จ. ไม่ควร

๒๕. ครูคอยจับผิดนักเรียนบางคนเป็นพิเศษ

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นครั้งคราว
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. ไม่มีเลย

๒๖. นักเรียนไปโรงเรียนไม่เต็มใจหรือขี้เกียจ

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. ไม่มีเลย

๒๗. ครูควรให้ความช่วยเหลือและสนใจนักเรียนที่เรียนช้าในมากที่สุด

- ก. เกือบตลอดเวลา
- ข. เป็นครั้งคราว
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. ไม่มีเลย

๒๘. การเข้าเรียนสม่ำเสมอของนักเรียน

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. น้อยครั้ง
- จ. ไม่มีเลย

๒๔. การจมน้ำในขณะว่ายน้ำดี ๆ เป็นสิ่งสำคัญ

- ก. มาก
- ข. ค่อนข้างมาก
- ค. เป็นบางครั้ง
- ง. ไม่ค่อยสำคัญ
- จ. ไม่สำคัญเลย

ภาคผนวก ก.

ตอนที่ ๒

แบบทดสอบ MCI (Minnesota Counseling Inventory)

แบบทดสอบชุดที่ ๒

แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยคำถาม ๒๕ ข้อ คำถามบางข้ออาจตรงกับความเห็น
ของท่านหรือตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน แต่คำถามบางข้ออาจจะไม่ตรงกับความเห็น
หรือความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน ฉะนั้นขอให้ท่านอ่านคำถามเหล่านั้นแล้วลงมือทำดังนี้

๑. ถ้าข้อความใดตรงกับความเห็นหรือความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
ในทำนองที่เห็นสมควรของว่างตรงกับตัว "๑" และใดตรงกันตาม
สมควรของว่างตรงกับตัว "๐" เช่น ความตัวข้างข้อ ๔๐๐
๒. ถ้าข้อความใดไม่ตรงกับความเห็นหรือไม่เป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน ขอให้ท่านขีดเส้นใต้ของว่างตรงกับ
ตัว "๒" ตรงกันตามสมควรของว่างตรงกับ
ความตัวข้างข้อ ๔๐๑

ถ้าท่านมีความสงสัยประการใดโปรดถามผู้แจกแบบทดสอบนี้

กรุณาทำทุกข้อ

หลีกเลี่ยงทำข้อไปและลงมือทำได้

โปรดอย่าเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๑. ในระหว่างสองสัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นระยะเวลาที่ข้าพเจ้ามีสุขภาพปกติ
 ๑.1. เกี่ยวคลอชเวลา
๒. บ้านข้าพเจ้าเป็นสถานที่ที่สบาย
๓. รู้สึกว่าข้าพเจ้าคบเพื่อนได้เร็วเท่า ๆ กับคนอื่น
๔. ข้าพเจ้าเป็นคนตื่นตัวง่าย
๕. เวลาเราสั่งคนข้าพเจ้าเชื่อมั่นในตนเอง
๖. ข้าพเจ้าระดมความคิดของตนเอง
๗. ข้าพเจ้าโกรธง่ายเป็นบางครั้ง
๘. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน
๙. สุขภาพของข้าพเจ้าอยู่ในเกณฑ์ดีเท่า ๆ กับเพื่อน ๆ ส่วนมาก
๑๐. ข้าพเจ้าภูมิใจเกี่ยวกับเรื่องร้าย ๆ หรือความโชคร้ายที่อาจเกิดขึ้นได้
๑๑. ข้าพเจ้าไม่ค่อยสบายเนื่องจากมีอาการเหน็ดเหนื่อย
๑๒. ในการเดินข้าพเจ้าอยากชนะมากกว่าแพ้
๑๓. ความเจ้าของข้าพเจ้าดูเป็นปกติ
๑๔. ข้าพเจ้าไม่เคยทำอะไรผิดกฎเกณฑ์
๑๕. ข้าพเจ้ามักจะแสดงความอกตัญญูต่อคนอื่น ๆ ได้ง่าย
๑๖. เวลาเป็นหัวหน้าข้าพเจ้าไม่ค่อยหาใจง่าย ๆ
๑๗. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้ารำเริงผิดปรกติโดยไม่มีสาเหตุพิเศษอะไร
๑๘. เวลาไปงานข้าพเจ้าเป็นคนทำให้งานนั้นมีชีวิตชีวาขึ้นมา
๑๙. คุณก็เคยมีบ้างไม่ชอบเพื่อนฝูงที่ข้าพเจ้าคบหาและไม่ไปไหนมาไหนกัน
๒๐. ข้าพเจ้านับหาบางเป็นบางครั้ง
๒๑. ข้าพเจ้าปวดทรวงอก ๆ
๒๒. ข้าพเจ้าเศร้าใจบ่อย ๆ

(โปรดพลิกหน้าต่อไป)

ไม่รักอย่าเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

- ๒๓. ข้าพเจ้าขมขื่นรักคนสำคัญ ๆ เพราะทำไมข้าพเจ้ารู้สึกดีกว่าตนเองเป็นคนสำคัญไปคาบ
- ๒๔. ถ้างานถูกวิเศษไปข้าพเจ้าจะเป็นผู้ทำใหม่รบกวนท่านนี้กับ
- ๒๕. เวลาข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นข้าพเจ้าสามารถผูกใจคนอื่นเข้าใจได้โดยไม่มีอันมากใจเลย
- ๒๖. เวลาพบกับคนซึ่งรู้จักข้าพเจ้าจะรู้สึกประหม่นประหม่นอะเคอะเคอะ
- ๒๗. ข้าพเจ้าไม่ขมขื่นใจใครมานานหลายหลาย
- ๒๘. ข้าพเจ้าขมขื่นในหนทางการและทางอะเคอะหลาย ๆ อย่าง
- ๒๙. ข้าพเจ้าจะไม่พิถีพิถันนอกจากเขาจะพิถีพิถันข้าพเจ้าก่อน
- ๓๐. ข้าพเจ้ามักจะยื่นเสมอ ๆ ถึงสิ่งที่ไม่ควรจะเข้าไปให้ใครทั้ง
- ๓๑. ข้าพเจ้าเคืองนักเวลาที่ใครมาเล่นลูกไม้อย่างแบบเนียนจนข้าพเจ้าต้องขมขื่นว่ามีว่าถูกทวน
- ๓๒. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่ามิกล้าถึงวังชาขึ้นมา
- ๓๓. ข้าพเจ้าค่อนข้างมากคิดขมขื่นทุกวัน
- ๓๔. ข้าพเจ้ามักกรวดกรวยใจไม้อะไรอะไรอยู่สักเรื่องหนึ่งอยู่เรื่อย ๆ
- ๓๕. ข้าพเจ้าเป็นคนนอนหลับ
- ๓๖. ข้าพเจ้าเจอกับใครก็ได้
- ๓๗. ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสพบปะคนสำคัญ ๆ ในงานรับรอง งานนำพา หรืองานอื่น ๆ
- ๓๘. ข้าพเจ้าเป็นพวกมีชัย ๆ
- ๓๙. ข้าพเจ้าแทบไม่มีอาการขมขื่นและหัวใจเกินแรงเลย
- ๔๐. ข้าพเจ้าเป็นทุกข์เพราะใจและแขนไม้ดี
- ๔๑. ข้าพเจ้าไม่สบายใจถ้าทำอะไรแบบดอง ๆ ในงานเขียนทั้ง ๆ ที่คนอื่นเขาก็ทำดี

(ไม่รักผิดอีกหน้าคือไป)

ไปรษณีย์เขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

- ๔๓. ข้าพเจ้าขามตบเพราะไม่ชอบใจเจอนักคนบางคน
- ๔๔. ข้าพเจ้าเป็นคนโง่ ขี้ขลาด
- ๔๕. คนบางคนในครอบครัวของข้าพเจ้าเรื่องบ้านตัวของข้าพเจ้า
- ๔๖. ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะเข้าใจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งใด
- ๔๗. บางครั้งข้าพเจ้าขมขื่นจนอดทน
- ๔๘. ข้าพเจ้ามักจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
- ๔๙. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจเวลาพูดกับคนหลายคน ๆ
- ๕๐. ข้าพเจ้าสนใจแต่เรื่องเงินว่าชีวิตนี้มีแต่ความทุกข์
- ๕๑. ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นลม
- ๕๒. ข้าพเจ้าทำอะไรหลาย ๆ อย่างที่ทำให้รู้สึกเสียใจภายหลัง
- ๕๓. ข้าพเจ้าพยายามปกปิดเพื่อไม่ให้คนอื่นทราบว่าข้าพเจ้าเป็นคนขี้ขลาด
- ๕๔. ข้าพเจ้าชอบเล่นตลก
- ๕๕. ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีนิสัยชอบในการวางแผนงานและเป็นคนให้งานคนอื่น
- ๕๖. ฉะนั้นข้าพเจ้าขมขื่นใจมากเมื่อไม่มีใครสนใจในตัวข้าพเจ้าก็คงจะพอ
- ๕๗. ข้าพเจ้าไม่ชอบคนหลายคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก
- ๕๘. ข้าพเจ้าจะอยู่กับคนอื่น ๆ อีกหลายคนข้าพเจ้าก็ขี้ขลาดกว่าแล้ว
- ๕๙. ข้าพเจ้าชอบเที่ยวมามากกว่าที่จะไปตั้งธุรกิจกับคนอื่น
- ๖๐. ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าไม่มีความสนใจง่ายไปกว่าคนอื่น
- ๖๑. เวลาเราไม่เล่นกับคนอื่นข้าพเจ้ามักคิดว่าคนอื่นเขาจะคิดอย่างไรกับข้าพเจ้า
- ๖๒. เวลาอยู่บ้านข้าพเจ้าทำอะไรมั่วโง่ก็อยู่ตลอดเวลาไปมา
- ๖๓. ไทยปรกคินแล้วข้าพเจ้าคิดว่าชีวิตนี้มีค่า
- ๖๔. ข้าพเจ้าก็กลัวจากคนอื่นโง่ขี้ขลาด

(ไปรษณีย์กรหน้าคือไป)

ไปรษณีย์ฯ เขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ของบนซองจดหมายนี้

๖๔. ข้าพเจ้าเคยคิดว่ามีคนคอยจับตามองผมบนถนนและข้าพเจ้ารำคาญใจมาก
๖๕. ข้าพเจ้าไม่สบายใจ ถ้า ยาน จะคงเป็นคนเริ่มการสนทนาเวลาที่เรายืนกันตาม ๆ กัน
๖๖. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดใจเนื่องจากไม่ค่อยได้เข้าสังคมมากนัก
๖๗. คุณบอกผมเกี่ยวกับข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้ายังเป็นเด็กเล็ก ๆ ยังไม่ใช่คนที่โตแล้ว
๖๘. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณหึงหวงผมกับคนวงข้าพเจ้า
๖๙. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าผมเองมีความสามารถและเก่งเท่า ๆ กับคนอื่น
๗๐. ข้าพเจ้าเลี้ยงเพื่อไม่ให้ของแปลกกับวิฤติกรรมหรือความยุ่งยากลำบาก
๗๑. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเราเสมอมาจะอยู่กับคนอื่น ๆ ก็ตาม
๗๒. ข้าพเจ้าคิดมากเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของข้าพเจ้า
๗๓. ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนพูดกับเพื่อไม่ให้เกิดเรื่องราว
๗๔. ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นขี้เมาหรือเกย์รู้สึกว่ารำคาญอะไรสักประที
๗๕. คนอื่นอิจฉาข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าคิดอะไรก็ ๆ ได้คนเดียว
๗๖. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าผมมีอุปสรรคและความยุ่งยากลำบากต่าง ๆ ประดังกันเข้ามาจนผมไม่สามารถจะเอาชนะได้
๗๗. ความของข้าพเจ้าใจที่อ่อนแอมาก
๗๘. ข้าพเจ้าอารมณ์เสียง่าย
๗๙. ข้าพเจ้าคิดว่าผมจะชอบมากจะกลับเป็นเด็กอีกหน
๘๐. บางครั้งข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องไม่ค่อยจะตื่นัก จนไม่อยากจะพูดถึง
๘๑. เราอ่านในชุดหน้ากัน ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ค่อยสบายใจ
๘๒. มารยาทในการรับประทานอาหารของข้าพเจ้าเวลาอยู่บ้านไม่ก็เหมือนกับเวลาอยู่กับเพื่อน ๆ

(ไปรษณีย์ฯ หน้าต่อไป)

ไปรคย่ำเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๔๔. ข้าพเจ้าไปหาหมอเพราะจำเป็นจริง ๆ
๔๕. ข้าพเจ้าเป็นโรคผิวหนังมีอาการไอหรือจาม เพราะแบคทีเรียบางอันอาจไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้าเลย
๔๖. ไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้าเลย
๔๗. มีอะไรทำให้ข้าพเจ้าเองตกใจอยู่เกือบทุกวัน
๔๘. ข้าพเจ้าควรไปหาหมอทันที
๔๙. เวลาเห็นเลือดข้าพเจ้าไม่รู้สึกตกใจหรือไม่สบายใจเลย
๕๐. ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าไม่ชอบอยู่กับคนหมู่มาก
๕๑. เวลาอยู่กับคนที่ไม่รู้จักกับข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจ
๕๒. เวลาไปงานข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดนานแรม
๕๓. ข้าพเจ้าไม่ชอบไปงานสังคม
๕๔. คุณหมอคนแรกที่ทำการในข้าพเจ้าปฏิบัติความดีมาน้อย แม้ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าโตตอนแล้ว
๕๕. ข้าพเจ้าไม่รังเกียจที่จะรู้จักกับคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน
๕๖. มีคนคอยป้องกันข้าพเจ้า
๕๗. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคงโทษใครโดยไม่มีสาเหตุอันใด ๆ
๕๘. ข้าพเจ้าไม่ถือเมื่อถูกหัวเราะเยาะหรือล้อเลียน
๕๙. บางครั้งข้าพเจ้าใจกลั่นแกล้ง ๆ
๖๐๐. เวลาใครดูถูกข้าพเจ้า ๆ จะเต็มไปด้วยลึกลับเขินอาย
๖๐๑. ข้าพเจ้าขี้นเพียบทั้งตัวเกือบตลอดเวลา
๖๐๒. ข้าพเจ้ามักเป็นห่วงเรื่องว่าใครจะลึกลับไรกับข้าพเจ้า
๖๐๓. บางทีความคิดของข้าพเจ้ามันช้ากว่าปกติ
๖๐๔. คุณหมอคนแรกมักจะไม่มีความเชื่อว่าข้าพเจ้าจะหางานทำได้ แม้ขณะนี้จะมีงานหาไม่ได้ก็ตาม

(ไปรคย่ำอีกหน้าต่อไป)

ไปรษณีย์เขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทศนิยมนี้

- ๑๐๕. เวลาที่ทันตอนเช้าข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนเพลีย
- ๑๐๖. ข้าพเจ้ามองใจแข็ง
- ๑๐๗. กตเวทิต์ของข้าพเจ้าไม่มีเคยมีหรือกรรชกเลข
- ๑๐๘. ขณะนั่งรถไฟ รถโดยสาร ฯลฯ ข้าพเจ้ามักคุยกับใครสักใคร
- ๑๐๙. เวลาเมื่ออะไรก็ท้อหรือเกิดอุปสรรคขึ้นข้าพเจ้าอยากจะทำสิ่งนั้นเก็บไว้
- ๑๑๐. ชีวิตของข้าพเจ้า เป็นชีวิตที่ไม่มีความสุขเป็นส่วนใหญ่
- ๑๑๑. ใฝ่ฝันอยากครั้งหนึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งต่าง ๆ เป็นของหลุดลอย
- ๑๑๒. ถ้าจะใฝ่ฝันส่งมอบเอกสารข้าพเจ้าจะคง ไม่ค่อยปากต่อคำหรือเขียนบันทึกออกไปข้างนอกเสีย
- ๑๑๓. ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะเคียดแค้นเรื่องสุขภาพมากสัก
- ๑๑๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีเคยมีชีวิตตอนไหนดีเท่าตอนนี้
- ๑๑๕. เวลาดูทีวีคนไทยในจีนต่าง ๆ รู้สึกอึดอัด ข้าพเจ้าก็อึดอัดไม่ได้เพราะกลัวผิดของลูกที่นอนกรนขึ้น
- ๑๑๖. คนมักจะพูดถึงข้าพเจ้าว่าขี้เซียงที่เขยื้อนหนามและผลยามลาย
- ๑๑๗. ข้าพเจ้ามีความสุขเพียงคนเดียว
- ๑๑๘. คุณพ่อคุณแม่แปลกประหลาด และคนในยามมักจับข้าพเจ้ามากกว่าควร
- ๑๑๙. นางที่ข้าพเจ้าหิวใจเกินไปจนรู้สึกว่าตาย
- ๑๒๐. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าอาจจะทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อโลกโดยบ้างมหาศาล
- ๑๒๑. มีอยู่บ่อย ๆ ที่ข้าพเจ้ามีคนอื่นเฝ้ามองกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ แม้ที่จริงแล้วคน ๆ นั้นไม่เต็มมืออะไรก็กว่าข้าพเจ้าเอง
- ๑๒๒. ข้าพเจ้าทำงานด้วยความเคร่งเครียด
- ๑๒๓. ข้าพเจ้ามีจินตนาการที่มีความสุขสบาย

(ไปรษณีย์อีกหน้าต่อไป)

โปรดอย่าเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๑๒๕. นาน ๆ ข้าพเจ้าจะลองพูดซักครั้งหนึ่ง
๑๒๖. ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านเข้าใจใดก็เหมือนนกคอก่อน
๑๒๖. เคยมีบางครั้ง นานเป็นวัน ๆ เป็นอัมพาต หรือเป็นตะขิด ที่ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ได้เลย เพราะไม่สามารถบังคับตนเองให้งมือได้
๑๒๗. การเอาชนะใจตนเองเป็นเรื่องยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า
๑๒๘. เวลาชู้บ้าน ข้าพเจ้ามีอาหารหุงสุกกิน ทันทีทันใจ และไม่คอยสบายใจ
๑๒๘. ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ได้ก็ด่ามีคณาบอง
๑๓๐. ข้าพเจ้าคิดมาก จนนอนไม่หลับ
๑๓๑. พอถึงเวลาอาหารข้าพเจ้าก็นั่งไม่รู้อีกหัว
๑๓๒. ข้าพเจ้าไม่มีหัตถ์จะใคร่ รมนินทาหรือลบลูกกับเพื่อน ๆ
๑๓๓. บางครั้งข้าพเจ้าหัวเราะหรือร้องไห้ลึกลึกก็อดทนโดยไม่สามารถจะบังคับตนเองได้
๑๓๔. เวลาเด็กเรียนแล้วข้าพเจ้ารู้สึกหนักแน่นอย่มาก
๑๓๕. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะทำขมขานใครสักคนหนึ่ง
๑๓๖. ข้าพเจ้ามักจะไม่วอกแวกกับคนอื่น นอกจากว่าเราจะพูดกับข้าพเจ้ากับ
๑๓๗. ข้าพเจ้าชอบบ่นว่าเรื่องดี ๆ ไว้เพื่อเอาคำโอ้อวดคนอื่นฟัง
๑๓๘. ข้าพเจ้าเป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว
๑๓๘. ข้าพเจ้าถามว่าใคร เป็นตัวการทำให้ข้าพเจ้าเคืองโกรธ
๑๔๐. ข้าพเจ้าไม่สบาย รู้สึกคลื่นไส้ ขอบอกความจริง
๑๔๑. ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้ชีวิตไปในทางที่ถูกที่ควร
๑๔๒. ไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้าเลย
๑๔๓. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสิ้นใจเป็นสุขอย่างเมื่อนอนโดยขาดทุกสิ่งไม่ได้ หรือ ห้าง ๆ ที่กำลังเขากว้างก็ถาม

(โปรดพลิกหน้าต่อไป)

ไปรคอย่าเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๑๔๘. คุณพ่อหรือคุณแม่ (หรือทั้งสองท่าน) ของข้าพเจ้าเป็นคนสนุกสนาน ตื่นเต้นง่าย
๑๔๙. นางศรีใจเลี้ยงข้าพเจ้าแบบไปเฉย ๆ ทั้งที่ไม่ได้เป็นชู้
๑๕๐. เวลาที่ข้าพเจ้าทำอะไร ญาติบ้างมักจะอึดใจไม่เชื่อฉันแน่แท้ จนต้องบอกกล่าว
สิ่งนั้น และไม่มีทราบว่ามีอะไร เกิดขึ้นจริง ๆ ทิว
๑๕๑. ข้าพเจ้าชอบฆ่าความรู้จักกับคนอื่นก่อน
๑๕๒. ข้าพเจ้าชอบหนีออกจากมาเน่า
๑๕๓. ข้าพเจ้าไม่สบายใจมากเวลามีคนมาวิพากษ์วิจารณ์หรือติเตียนข้าพเจ้า
๑๕๔. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าเป็นคนสนุกสนาน ตื่นเต้นง่าย
๑๕๕. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าไม่ชอบถูกดูจากงาน แม้ว่าจะไปประเดี๋ยว
ได้แล้วก็ตาม
๑๕๖. ข้าพเจ้าพอใจง่าย
๑๕๗. มีมีขบขันที่ข้าพเจ้านึกอยากตาย
๑๕๘. ข้าพเจ้าตั้งใจเวลาสมัคร ออกญาสมัครงานขึ้น
๑๕๙. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้าอยากออกไปเดินไหน ๆ อยู่น
๑๖๐. ข้าพเจ้าลำบากใจเวลาเริ่มสนทนากับคนที่เพิ่งรู้จักกันในใหม่ ๆ
๑๖๑. ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่น
๑๖๒. ข้าพเจ้าชอบรู้จักใครก็ใคร
๑๖๓. ข้าพเจ้าไม่ได้อ่านบทความหรือนิตยสารหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ
๑๖๔. ข้าพเจ้ามีเรื่องกุ่มใจเรื่องเพศ
๑๖๕. ข้าพเจ้าไม่สนใจเรื่องที่เขาวิจารณ์ ฉันจึงจะมีอกภูมิใจมาได้ เขามีพยานเท็จ
๑๖๖. ข้าพเจ้าเศร้าใจอยู่เกือบตลอดเวลา
๑๖๗. บางทีข้าพเจ้าก็เป็นคนขี้คร้านประกับพอ
๑๖๘. เวลาจะลงมือทำอะไร อีกครั้งข้าพเจ้ารู้สึกลำบากยากเย็นเสียจริง ๆ

(ไปรคหลีกเลี่ยงหน้าคือไป)

ไปรคย่ำเขียนเกร็ดองหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๑๖๕. เมื่อออกจากบ้านแล้วข้าพเจ้าไม่เคยเป็นต่างเลยว่าเป็นที่กว้างจะเปิดเรียน
รอบแถวหรือไม้
๑๖๖. ข้าพเจ้าชอบไปงานเกษร่า
๑๖๗. ความฝันจำนวนมากของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเพศ
๑๖๘. นางครึ่งข้าพเจ้าถูกชิงตัวไปให้อาจารย์ใหญ่ เพราะประพฤติน่าเกลียด
๑๖๙. กุณที่นับถือข้าพเจ้ามักจะมีเงินมีทอง ๆ
๑๗๐. ข้าพเจ้าชอบไปงานต่าง ๆ เพราะว่าจะได้มีเพื่อนคุย
๑๗๑. ข้าพเจ้าชอบดูสัตว์ขนาดใหญ่ ๆ
๑๗๒. ข้าพเจ้าเสียใจมากเวลาที่มีใครมาทักหรือดูข้าพเจ้า
๑๗๓. ข้าพเจ้าไม่เคยซึก
๑๗๔. เวลาทำอะไร เป็นหรือเซย ๆ ข้าพเจ้าจะช้าเฉย ๆ
๑๗๕. ข้าพเจ้าใคร่มีความเห็นอกเห็นใจเท่าที่ควรจะไม่รีบ
๑๗๖. ข้าพเจ้าคิดเรื่องไม้เป็นเรื่องวนไปเวียนมาจนตัวเองก็รำคาญ
๑๗๗. ฉานานมีโอกาสแล้วข้าพเจ้าคงจะเป็นผู้นำที่ดี
๑๗๘. ข้าพเจ้าเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของบังคับต่าง ๆ
ของทางบ้าน
๑๗๙. ข้าพเจ้าบึ้งรั้มมีอยู่ ๆ
๑๘๐. บางทีข้าพเจ้านึกว่าตัวเองไม่มีประโยชน์อะไรเลย
๑๘๑. ข้าพเจ้าคิดถึงใจใคร่คิดกว่าเคย
๑๘๒. ข้าพเจ้าเป็นคนใจน้อย
๑๘๓. เวลาทำอะไรมีผู้หา ขู่ข่มขู่ หรือเด็กข่มขู่รังแกฉันมักไม่ใช้เป็นการวิต
ของข้าพเจ้า
๑๘๔. ข้าพเจ้าเป็นคนเฉย ๆ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับคนอื่น

(ไปรคย่ำอีกหน้าต่อไป)

ไปรคณำเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

- ๑๔๘. คุณพ่อคุณแม่ทำกับข้าวจ้างกับว่าข้าวจ้างยังเป็นเด็ก ๆ อยู่ ยืนถือไปว่าข้าวจ้างโตแล้ว
- ๑๔๙. เวลาจะพูดคุยกับใครข้าวจ้างอ้าปากใจเป็นอย่างถึง
- ๑๕๐. แพทย์ทุกคนจะพยายามหาขมหรือโซ่หนหรือซ่าทางก้าวหน้า แม้ว่าจะต้องให้ชีวิตการที่ไม่ดีหรือไม่ดีหรือความ
- ๑๕๑. เวลาเกิดคนขึ้นบนโลกข้าวจ้างจะหวังไม่ให้เห็นหรือชอบคือ
- ๑๕๒. เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นข้าวจ้างมีความขมขื่นและเป็นกันเองจนกว่าคนอื่น
- ๑๕๓. ข้าวจ้างไม่ชอบเป็นคนขมขื่น
- ๑๕๔. แพทย์ทุกคนข้าวจ้างชอบขมขื่นขมขื่นโดยไม่คิดอะไรมากเลย
- ๑๕๕. เวลาอยู่กับคนอื่น ๆ ถ้าเขาอยู่ในข้าวจ้างเริ่มหันอกกับรามหรือแสดงความคิดเห็นเรื่องที่ข้าวจ้างรู้สึกขมขื่นแล้ว ข้าวจ้างทำใจโดยไม่รู้สึกอะไรหากขมขื่นหรืออ้าปากใจเลย
- ๑๕๖. ชีวิตประจำวันของข้าวจ้างมีแต่สิ่งที่น่าสนใจทั้งสิ้น
- ๑๕๗. ข้าวจ้างคิดว่าคนส่วนมากมักจะพูดถึงความทุกข์ของคนเกินความเป็นจริงเพื่อเรียกร้องความเห็นอกเห็นใจและความช่วยเหลือจากคนอื่น
- ๑๕๘. เมื่ออกนมที่เป็นเด็กข้าวจ้างเคยระมัดระวัง
- ๑๕๙. คนมักกล่าวในข้าวจ้างผิดจริง
- ๑๖๐. เราอาจอยู่กับเพื่อนที่สนุก ความทุกข์ขมขื่นของข้าวจ้างก็ตามไปได้
- ๑๖๑. มีบางเวลาที่ข้าวจ้างรู้สึกกระปรี้กระเปร่ามากจนแทบไม่ต้องการนอนเป็นวัน ๆ ก็ได้
- ๑๖๒. เวลาเห็นข้าวจ้างหงุดหงิดใจเป็นอย่างถึง
- ๑๖๓. ครุฑหมายว่าข้าวจ้างไม่ชอบชาติที่ข้าวจ้างผ่านหรืออาชีพที่ข้าวจ้างตั้งใจจะหน้า

(ไปรคณำเขียนต่อไป)

ไปรษณีย์เขียนเครื่องหมายชื่อข้อความใด ๆ ของแบบพิมพ์ดังนี้

- ๒๐๑. ข้าพเจ้าขอโทษคนอื่นที่ข้าพเจ้าคิดอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องโน้นเรื่องนี้
- ๒๐๒. ถ้าคำนี้มีเรื่องกันอยู่ ข้าพเจ้าคิดว่าช่างที่ที่สุดคือ นิ่งเสีย
- ๒๐๓. บางครั้งเวลาถูกคนที่ข้าพเจ้ารักทำร้ายหรือดูว่า ข้าพเจ้าอารมณ์ใจ
- ๒๐๔. ข้าพเจ้าเคยนึกกลัววิญญูรหรือคนที่ข้าพเจ้าก็รู้เข้แล้วว่า ไม่สามารถทำอันตราย
ข้าพเจ้าได้
- ๒๐๕. คนที่ขมขื่นหวังในตัวข้าพเจ้าน่าเกินไป
- ๒๐๖. ข้าพเจ้าเป็นคนไม่มีความเชื่องช้าในตัวเองเสมอ
- ๒๐๗. ข้าพเจ้าขมใจจน
- ๒๐๘. เวลาข้าพเจ้าทำอะไรคนอื่นมักจะเข้าใจผิดอยู่เสมอ
- ๒๐๙. ข้าพเจ้าขมขื่นกับคนที่ดูที่ข้าพเจ้าในใจใครทำอะไรก็ทำอะไร
- ๒๑๐. บางครั้งข้าพเจ้าชอบที่จะทำร้ายของในปากหักเป็นนาย
- ๒๑๑. ถ้าพูดในแง่ซึ่งคนข้าพเจ้าก็พูดเข้ากันเข้าได้เข้า ๆ คนอื่น
- ๒๑๒. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรที่เปิดโอกาสให้รู้จักคนมาด ๆ
- ๒๑๓. ข้าพเจ้าไม่เห็นความที่อะไรในเงินของตน
- ๒๑๔. เวลาข้าพเจ้าไม่สบาย ข้าพเจ้าจะพูดถึง โกรธใจ
- ๒๑๕. ข้าพเจ้าไม่สบายใจเพราะมีนมคอ
- ๒๑๖. ข้าพเจ้านี้ใจว่าจะคงมีตนนั้นหาข้าพเจ้า
- ๒๑๗. ข้าพเจ้ากระตือรือร้น
- ๒๑๘. คนที่พูดขมขื่น ผู้ปกครอง มักไม่ขมขื่นเห็นผู้ที่ข้าพเจ้าคนมาดอะไรในมาในคน
- ๒๑๙. บางทีเห็นเข้ชื่ออะไรมากระตือรือร้นหาให้ข้าพเจ้าอยากทำสิ่งที่น่าตกใจหรือเป็น
อันตราย
- ๒๒๐. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับข้าพเจ้า

(ไปรษณีย์พิมพ์ต่อไป)

ไปรคหน้าเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๒๔๑. ข้าพเจ้ารู้จักกับคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนง่าย
๒๔๒. บางทีข้าพเจ้ารู้สึกเกลียดคนบางคนในครอบครัวซึ่งคน ๆ นั้นโดยปกติเป็นคนที่ดีข้าพเจ้ารัก
๒๔๓. หลายก่อนหลายครั้งที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมข้าพเจ้าจึงเป็นคนขุ่นเคืองและขี้บ่น
๒๔๔. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกเจ็บที่หัวใจหรือความบริเวณหน้าอกเลย
๒๔๕. ข้าพเจ้าเคยคิดอะไรพิศดาร ๆ
๒๔๖. ญาติพี่น้องมักจะเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้า
๒๔๗. ข้าพเจ้าไม่เคยกลัวที่จะเดินคนเดียวเข้าไปในตึกที่มีคนขังอยู่กันอยู่คนเดียวแล้ว
๒๔๘. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่ามือข้าพเจ้าจุ่มจ๋ามหรือเกาะเกาะ
๒๔๙. เวลาอยู่กับคนเที่ยวข้าพเจ้ามักได้ยินเสียงอะไรแปลก ๆ
๒๕๐. คุณพ่อ คุณแม่ไม่เคยเห็นว่าข้าพเจ้าจะท้องแข็งทั้งห้าคน ไม่ว่าสิ่งไหนของ-ให้ท่านนั้นจะสมเนกขมขอมหรือไม้
๒๕๑. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ๆ ที่น ๆ และไม่มีสมาธิ
๒๕๒. ข้าพเจ้ามีความเห็นไม่ตรงกับคุณพ่อ คุณแม่เกี่ยวกับอาริสที่จะเลือกเข้าในอนาคค
๒๕๓. ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่คนเดียวเวลาว่าใครทำอะไรผิดหรือไม่ดีไป
๒๕๔. ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นพียงวิจจะตึกเชื้อโรค
๒๕๕. ข้าพเจ้ารู้สึกอับอายใจเวลาอยู่กับคนเพิ่งรู้จักกันใหม่ ๆ
๒๕๖. ข้าพเจ้ากลัวว่าจะเป็นโรคจิต
๒๕๗. เวลาเลี้ยงกับคนอื่นข้าพเจ้ามักจะขมขมหน้าใจ ๆ
๒๕๘. บางทีข้าพเจ้าขมขใจที่ทำไมคนดีข้าพเจ้ารักเสียใจ
๒๕๙. ข้าพเจ้าไม่ได้ทุกความจริงเสมอไป
๒๖๐. รู้สึกว่าจิตใจข้าพเจ้าไม่ค่อนปรนปกติ

(ไปรคหน้าหน้าต่อไป)

ไปรษณีย์เขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

- ๒๒๑. ข้าพเจารวมรวมสมาชิกในการทำงานโดยมากกว่าคนอื่น
- ๒๒๒. บางทีข้าพเจ้าทำอะไรลงไปแล้วภายหลังจำไม่ได้ว่าทำอะไรลงไปบ้าง
- ๒๒๓. ข้าพเจ้าไม่ทำหนึ่คนที่เขาเปรียบคนอื่น ถ้าคนอื่นเปิดโอกาสให้เขาเขาเปรียบ
- ๒๒๔. ข้าพเจ้าไม่สบายใจให้ผู้อื่นที่ต่าง ๆ เป็นของนอกดวง
- ๒๒๕. ข้าพเจ้ารู้สึกอนึ่งกลัวที่เขาค้นหาโดยไม่มีสาเหตุอันใด และเป็นอย่างนี้สักครั้งหรือหลายครั้งห่มบ่อยกว่านี้
- ๒๒๖. ข้าพเจ้านั่งใจเหลือเกินว่าชีวิตนี้มีแต่ความทุกข์
- ๒๒๗. ข้าพเจ้าไม่ขบขันเล่นตลกหรือกล่าวขำบ้างที่ข้าพเจ้าเห็นไม่ได้
- ๒๒๘. ข้าพเจ้ากลัวมากเวลาที่ต้องไปทำงาน
- ๒๒๙. ข้าพเจ้าชอบมีความสูง เหมือนคนอื่น
- ๒๓๐. คุณพ่อคุณแม่ข้าพเจ้า เป็นคนดีวิโรรวม
- ๒๓๑. ข้าพเจ้าเคยรู้สึกเจ็บเคแวมมาก และเป็นทั้งนี้สักครั้งหรือห่มบ่อยกว่านั้น
- ๒๓๒. ไม่ค่อยพ่อกับคุณแม่หรือหลายทั้งนี้สองท่านมีนิสัยบางอย่างที่ข้าพเจ้ารำคาญ
- ๒๓๓. ข้าพเจ้าทำไม่ได้ตามมีคณาตามความเห็น ของคำแนะนำ หรือรบกวน เวลาที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานสำคัญอยู่
- ๒๓๔. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกโศกที่ขางเรื่อง เป็นพิเศษจนไม่สบายหูตถึง
- ๒๓๕. ข้าพเจ้าชอบแตกเถกเถก ๆ
- ๒๓๖. แม้ว่าจะไม่มีเสียงอะไรรบกวนข้าพเจ้าก็ยังคงนอนหลับยาก
- ๒๓๗. บางทีอารมณ์ข้าพเจ้าเปลี่ยนง่ายโดยไม่มีสาเหตุ
- ๒๓๘. การกระทำของคุณพ่อหรือคุณแม่หรือทั้งสองท่านทำให้ข้าพเจ้ากลัวมาก
- ๒๓๙. ข้าพเจ้าไม่ทำอะไรทั้งหลายอย่างเพราะกลัวมันยุ่งเกินไป
- ๒๔๐. ข้าพเจ้าเลิกทำอะไรที่อะไรทั้งหลายอย่าง เพราะคิดว่าไม่มีความสามารถพอ
- ๒๔๑. เวลาที่คุยกับเพื่อน ๆ คนข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องตื้นที่เหมาะสมไม่ออก
- ๒๔๒. ข้าพเจ้าปากก็พูดน้อย ๆ

(ไปรษณีย์เขียนหน้าต่อไป)

ไปรศกษาเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๒๔๑. คนบางคนที่บ้านทำอะไรหลาย ๆ อย่างทำให้ข้าพเจ้ากลัว
๒๔๒. ข้าพเจ้าเข้าค่ายเพื่อชนชาติสองเพศโคคี
๒๔๓. ข้าพเจ้าชอบนั่งใจลอยมากกว่าจะทำอย่างอื่น
๒๔๔. ข้าพเจ้าชอบเล่นการพนันที่กองเก็บเงินกับเด็กน้อย
๒๔๕. ข้าพเจ้าเคยคิดเสมอว่าใคร เขาจะคิดอย่างไรกับข้าพเจ้า
๒๔๖. ข้าพเจ้าวางใจคนที่บ้านโค
๒๔๗. ข้าพเจ้าต้องคอยเอาใจใช้สุภาพเสมอ
๒๔๘. เวลาใคร เข้าเรื่องถามทอนาจารย์ ข้าพเจ้าจะรู้สึกอึดใจระคายคาย
๒๔๙. คนเรามักจะเปรียบเทียบคนอื่นแฉก สติหรือของคน มากกว่าที่ตนจะแฉกสติหรือของคนอื่น
๒๕๐. ข้าพเจ้ามีวิถีกุศเหมือนที่ข้าพเจ้าเคยพูด (ไม่เร็วขึ้น หรือช้าลง หรือไม่ซัดเสียงไม่แสบ)
๒๕๑. ข้าพเจ้าอ่านมากใจเวลาเป็นลูกคนน่ารัก
๒๕๒. ข้าพเจ้าคิดว่าชีวิตข้างบ้านของข้าพเจ้าราบรื่นสุขสบายเท่า ๆ คนอื่น ๆ ที่รู้จัก
๒๕๓. เวลาไปงานสำคัญ ๆ ข้าพเจ้าชอบขคิดว่าจะขอให้ใครซึ่งอาหารค้อมาให้
๒๕๔. ถึงได้ทำงานที่ข้าพเจ้าชอบมาก แต่นานกว่าคนอื่นเห็นว่าชำนาญไม่คุ้ม ข้าพเจ้าก็มักจะไม่ทำ
๒๕๕. ข้าพเจ้าชอบงานปาร์ตีและงานสังคัม
๒๕๖. ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกและพิศดาร
๒๕๗. เวลาไปงานข้าพเจ้าสนุกมาก
๓๐๐. ข้าพเจ้าไม่ค่อยนึกเรื่องเพศ เพราะทำให้มุ่งคนงัดและถ่มใจมาก
๓๐๑. มีคนและเหล่าข้าพเจ้าขึ้นเสมอ

(ไปรศกษิกตหน้าคือไป)

ไปรษณียบัตรเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๓๒๘. คุณพ่อ คุณแม่ข้าพเจ้าไม่ใช้คนหุงหุงค
๓๒๙. การไม่ไวใจใคร เลยเป็นการปล่อยคณิตที่สุด
๓๓๐. คุณพ่อ คุณแม่กับข้าพเจ้ามีความคิดเห็นต่างกันถึงขั้นอยู่คนละโลก
๓๓๑. ข้าพเจ้าอยากหนี-ออกจากมาแมก
๓๓๒. ถกหากเป็นไปใคนฉวข้าพเจ้าไม่ยากเจอหน้าใคร เลย
๓๓๓. เวลาไปงานปาร์ตี้หรืองานสังคัมข้าพเจ้าไม่ชอบทำตัวให้เคิบ
๓๓๔. ข้าพเจ้าซึ่งเกิด เห็นว่ามีอข้าพเจ้ามีกลิ่นเวลาทำอะไร สักอย่างหนึ่ง
๓๓๕. การ ะเพียงคองผูกพันอยู่กับวานเป็นเครื่องวัดความเจริญของข้าพเจ้า
๓๓๖. ข้าพเจ้ารู้สึกว้าหึงคุณพ่อและคุณแม่ไม่เข้าใจข้าพเจ้า
๓๓๗. ข้าพเจ้ารู้สึกตลอดเวลาว่า เหมือนมีก้อนอะไรมาติดอยู่ในลำคอ
๓๓๘. ข้าพเจ้าชอบเรื่องนักสืบและเรื่องลึกลับคืนเคน
๓๓๙. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าและกระ ะตากอายเวลาที่เดินเข้าไปในที่ประชุมหลังจาก ที่ทุกคนนั่งเรียบร้อยแล้ว
๓๔๐. นodayคือหลายครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่ามีอะไรมารักสิระหะจนแน่น
๓๔๑. คนบางคนชอบทำตัวเป็นนายเสียจนข้าพเจ้าอยากจะทำอะไรให้ตรงกับขาม กับที่เขามอกให้ทำ หง ๆ ที่รู้ว่าเขาถูก
๓๔๒. ข้าพเจ้าไม่ค้อยแยแสกับการรู้จักคนธรรมดาตัว ๆ ไป
๓๔๓. เวลาไปงานข้าพเจ้ามีส่วนช่วยเป็นทิวการช่วยในวงสนุก
๓๔๔. ข้าพเจ้าเป็นคนไม่เหนือบงาย
๓๔๕. คุณพ่อ คุณแม่ กวักขันข้าพเจ้าจนเกินไป
๓๔๖. มีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเหมือนกันในหมู่ญาติข้าพเจ้า
๓๔๗. ข้าพเจ้าชอบอ่านบทความเกี่ยวกับอารยธรรมในหนังสือพิมพ์

(ไปรษณียบัตรหน้าข้อไป)

ไปรคตข้าเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทศนิยม

๑๔๔. ข้าพเจ้าว่าความงานซึ่งคนต่าง ๆ
๑๔๕. ข้าพเจ้าไม่คิดขบปวาศีพระ
๑๔๖. เวลาคนมาทำศึกกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้านึกสงสัยว่าดารกระทำของเขามีอะไร
อยู่ที่เมืองหงษ์
๑๔๗. เวลาอยู่กับคนอื่น ๆ ข้าพเจ้ากระสากอาธมาก ถ้าจะคงงขอตัวออกไปข้างนอก
๑๔๘. ข้าพเจ้าไม่เห็นความกับกุดทอคุมแม้เกี่ยวข้องกับเรื่องจะหาอะไรในมานอย่างไร
๑๔๙. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการฆ่าตัวโทษนุดชานไบงานปารตีหรืองานซึ่งคนอื่น ๆ
เป็นของง่าย
๑๕๐. เวลาเห็นคนนั่งคุยกันเต็มห้อง ข้าพเจ้าไม่กล้าเดินเข้าไปคนเดียว
๑๕๑. คนขอ คอบแม้มิเคยคำนึงเทียบข้าพเจ้าอย่างไม้มุคิธรรม
๑๕๒. ข้าพเจ้ารู้สึกอ่ามากใจที่จะพูดในลูกภาอเพศ
๑๕๓. ข้าพเจ้าโกรธ ดาอัญ ๆ คนก็เรียกไม่ไปหา
๑๕๔. ข้าพเจ้าชอบไปงานปารตีและงานซึ่งคน
๑๕๕. ถ้าใครมีความคิดดี ๆ แล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะเห็นด้วย

จบแบบทศนิยม

.....

ภาคผนวก ข

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์หรือข้อ

๑. ค่าคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวนคนในกลุ่ม

๒. t - test $\bar{X}_1 - \bar{X}_2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{s_{\text{pooled}} \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

เมื่อ t = อัตราส่วน

\bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่ม ๑, ๒

n_1, n_2 = จำนวนคนในกลุ่มที่ ๑, ๒

s_{pooled} = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม

๓. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (s_{pooled})

$$s_{\text{pooled}} = \sqrt{\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}}$$

เมื่อ s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และ ๒

๔. ความแปรปรวน (s^2)

$$s^2 = \frac{\sum X^2 - \frac{(\sum X)^2}{N}}{N-1}$$

เมื่อ s^2 = ความแปรปรวนของคะแนน

N = จำนวนคนในกลุ่ม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชิตยาคุณ "บนแผ่นดินไทย" นิพนธ์สารสัมพันธ์ ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑ • กุมภาพันธ์
๒๕๑๑ หน้า ๒๓

ดำรง มีวาศี "เศรษฐกิจกับการศึกษา" ศูนย์ศึกษา ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๕
เมษายน ๒๕๐๗ หน้า ๑๕

ประณีต เจริญเทศกวี วิถีโรงเรียน วรรณกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒๕๐๖ หน้า ๒๒๖

BIBLIOGRAPHY

- Bell, James W., "A Comparison of Dropouts and Nondropouts on Participation in School Activities.", The Journal of Educational Research, Vol.60, (16), Feb., 1967, 248-251.
- Berdie, Ralph E., and Layton, Wilbur L., Minnesota Counseling Inventory; Manual 1952., New York; The Psychological Corporation, 1965.
- Bragg, Emma W., "A Study of Student Withdrawal at 'W.U.'", The Journal of Educational Psychology, Vol.47, April, 1956, 199-202.
- Brown, Frederick G., "Identifying College Dropouts With the Minnesota Counseling Inventory," The Personnel and Guidance Journal, Vol.39 (4), Dec., 1966, 280-282.
- Dallon, Harold J., "Early School Leavers; A Major Educational Problem," Publication No. 401, National Child Labor Committee, Oct., 1949.
- Demos, George D., Manual; The Demos D Scale, California; Western Psychological Services, 1965.
- Educational Planning Office, Currented Secondary Education For Thailand, Bangkok; Ministry of Education Thailand, 1966.

Edwards, Allea L., Statistical Method for the Behavioral Sciences, New York; Holt, Rinehart and Winton, 1961, p.37.

Goetz, Walter, and Leach, Donald, "The Disappearing Student", The Personnel and Guidance Journal, Vol.45 (9), May, 1967, 883-887.

Guilford, J.F., Fundamental Statistics in Psychology and Education, New York; McGraw-Hill Book Company, 1965.

Halladay, and Andrew, Dean C., "Dropouts From Arkansas Colleges", The Personnel and Guidance Journal, Vol.37(3), Nov., 1958, 212-213.

Heilburn Jr., Alfred B., "Personality Factors in College Dropout," Journal of Applied Psychology, Vol.49 (1), Feb., 1965, 1-7.

Huntsberger, David V., Elements of Statistical Inferences, Boston; Allyn and Bacon, Inc., 1961, 155.

Lichter, and Others, The Drop-Outs, New York; The Free Press, 1967.

Rose, Harriet A., "Prediction and Prevention of Freshmen Attrition," Journal of Counseling Psychology, Vol.12(4), Winter, 1965, 399-403.

Smoke, Emid E., "A Comparison of the Graduates and Non-graduates of the Cases of 1951 at Indiana University", Doctor's Thesis, School of Education, Indiana University 1957.

Stagner, Roas, Psychology of Personality, Tokyo; Kōgakusha Co. Ltd., 1961, pp. 267-269.

Taylor, Ronald G., and Others, "Interest Patterns of Successful and Nonsuccessful Male Collegiate Technical Students," The Journal of Educational Research, Vol.60(9), May-June, 1967, 401-402.

UNESCO, The Problems of Educational Wastage, Bulletin, Vol.1(2), March, 1967.

Voss, Harwin L., and Others, "Some types of High School Dropouts," Journal of Educational Research, Vol.59(8), April, 1966, 363-368.